

ΟΙ 10 ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΣΑ ΤΟ 2018

 onlytheater.gr/buzz/arthro/item/oi-10-ermineies-pou-ksexorisa-to-2018

- **Ημερομηνία:** Κυριακή, 13/01/2019 16:18
- **Συντάκτης:** Γιώργος Χριστόπουλος
- **Κατηγορία:** Άρθρο

Το κείμενο και ο σκηνοθέτης είναι οι δύο από τις τρεις βασικές συνιστώσες για μια επιτυχημένη θεατρική παράσταση. Η τρίτη είναι αναμφισβήτητα οι ηθοποιοί, οι οποίοι καταθέτουν κάθε βράδυ στη σκηνή τεχνική, πάθος, ταλέντο και ψυχή για να μας μεταφέρουν τα μηνύματα, τα συναισθήματα και τα νοήματα του έργου.

Δέκα ερμηνείες (πέντε ανδρικές και πέντε γυναικείες) που ξεχώρισα το 2018, μια χρονιά πλούσια σε θεατρικές συγκινήσεις. Όπως πάντα η σειρά αναφοράς είναι τυχαία και δεν αποτελεί κάποιου είδους αξιολόγηση. Ας τις δούμε αναλυτικότερα:

1) Γιώργος Μιχαλακόπουλος. Ένας ηθοποιός που αποτελεί κεφάλαιο για το ελληνικό θέατρο, το οποίο υπηρετεί ακούραστα και με συνέπεια για πάνω από 50 χρόνια και δείχνει να μην το χορταίνει. Για δεύτερη χρονιά υποδύεται το γηραιό Εβραίο εκτιμητή και δημοπράτη επίπλων Gregory Salomon, στο "Τίμημα" του Άρθουρ Μίλερ στο Θέατρο Ιλίσια και δείχνει κάθε βράδυ να βιώνει το ρόλο του με πάθος, χιούμορ και ευαισθησία, δίνοντας άλλο ένα ερμηνευτικό ρεσιτάλ και αποτελώντας παράδειγμα για τους νεότερους.

2) Πέγκυ Τρικαλιώτη. Έμπειρη ηθοποιός που δείχνει να διανύει μία από τις πιο ώριμες καλλιτεχνικές περιόδους της καριέρας της, γεγονός που αποδεικνύεται από τις σαρωτικές και ευαίσθητες ερμηνείες της τόσο ως Μαρί Κιουρί στην "Απολογία της Μαρί Κιουρί" στο Θέατρο Σταθμός, όσο και στον ιδιαίτερα απαιτητικό διπλό ρόλο (της γλυκιάς και αθώας Σεν Τε και του δυναμικού και αδιάτακτου Σουί Τα) που κρατά φέτος στο Θέατρο Θησείων και στον "Καλό Άνθρωπο του Σετσουάν".

3) Άγγελος Αντωνόπουλος. Ένας ευπατρίδης της υποκριτικής, ο οποίος παραμένει ακμαίος θεατρικά παρά το προχωρημένο της ηλικίας του, αποδεικνύοντας ότι ο ηθοποιός μπορεί να έχει αστείρευτη εσωτερική ενέργεια. Στο μονόλογο "Ο Μαρξ στο Σόχο" στο Θέατρο Άλμα ερμηνεύει υπέροχα ένα Μαρξ ζεστό, ανθρώπινο, ζωντανό, ενθουσιώδη που επανέρχεται για λίγο στη ζωή για να υπερασπιστεί τις ιδέες του και να μας γνωρίσει την άγνωστη ανθρώπινη πτυχή ενός εμβληματικού φιλοσόφου και διανοητή.

4) Λυδία Φωτοπούλου. Την περσινή σαιζόν ήταν η σαρκαστική αλλά μελαγχολική Αλέκα στο "Με Δύναμη από την Κηφισιά" στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, συμμετείχε δυναμικά μέσω προβολής βίντεο στη "Γρανάδα" του Γιάννη Καλαβριανού, ενώ φέτος στο "Απόψε αυτοσχεδιάζουμε" στο Εθνικό Θέατρο παίζει τον εαυτό της που υποδύεται την Ιγνάτσια και είναι απλά καθηλωτική. Η ερμηνεία της είναι ολοκληρωμένη, με όπλα τη σαγηνευτική της φωνή, την ευελιξία της κίνησής της και την απολαυστική εκφραστικότητα του προσώπου της.

5) Κώστας Κάππας. Φέτος είναι ένας ηθοποιός πασπαρτού που συμμετέχει τόσο ερμηνευτικά όσο και μουσικά σε διαφορετικούς ρόλους στον "Καλό Άνθρωπο του Σετσουάν" στο Θέατρο Θησείον, ερμηνεύει το συγγραφέα και τον Σαίξπηρ στον "Καιρό των Χρυσανθέμων" στο Θέατρο Άλφα-Ιδέα, αλλά και όλους τους αντρικούς ρόλους στο "Γαμήλιο Εμβατήριο" στο Σύγχρονο Θέατρο. Και σε όλους προσθέτει κάτι ξεχωριστό, κάτι ιδιαίτερο, κάτι προσωπικό, χωρίς να καταφεύγει σε εκπτώσεις και ευκολίες.

6) Γαλήνη Χατζηπασχάλη. Η νευρική και ανασφαλής Μάρω στο "Με Δύναμη από την Κηφισιά" στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, αλλά και η λαϊκή και αυθόρμητη Τζίντζερ, αδερφή της "Τζάσμιν" στο Θέατρο Διάνα, είναι ευέλικτη στην αποτύπωση διαφορετικών γυναικείων τύπων, έχει χιούμορ, συναίσθημα και μία χαρακτηριστική αμεσότητα και αυθεντικότητα στην υποκριτική της που την κάνει να εμβαθύνει στους ρόλους που τις εμπιστεύονται και να τους κάνει δικούς της.

7) Γιώργος Γαλίτης. Συνεχίζει για όγδοη χρονιά να ερμηνεύει δεκατρείς κωμικούς μονολόγους στην παράσταση "Τα Ραδίκια Ανάποδα" στο Θέατρο Coronet και να σκορπά απλόχερα το γέλιο με τρόπο συχνά πικρό, αλλά γνήσιο, αυθεντικό και πηγαίο. Παράλληλα μαζί με το Θανάση Κουρλαμπά στο "Θάνατο του Ιβάν Ιλίτς" στο Θέατρο Αλκμήνη, επιδίδονται σε ένα λεκτικό μπαράζ εναλλαγής χαρακτήρων που απαιτεί ετοιμότητα, αλλά και δραματικές κορυφώσεις όπου πείθει ότι είναι πολύ παραπάνω από ένα κωμικό ηθοποιό.

8) Έφη Σταμούλη. Η καθηλωμένη σε αναπηρική πολυθρόνα, αλλά γεμάτη αισιοδοξία και κέφι για ζωή Έλλη, στη "Γρανάδα" του Γιάννη Καλαβριανού, έχει την ερμηνευτική ποιότητα να εμβαθύνει στους ρόλους της, να ανακαλύπτει τις ιδιαίτερες και ευαίσθητες πτυχές τους και να τους αναδεικνύει με το ταλέντο της.

9) Κώστας Σαντάς. Ένας στιβαρός Τυνδάρεως στον Επιδαύριο "Ορέστη" του ΚΘΒΕ όπου ξεχώρισε με τη δυναμική και το χιούμορ του, αλλά και ο γεμάτος όμορφες μνήμες, τρυφερός και ανθρώπινος "Ντα" στο Βασιλικό Θέατρο είναι ένας βετεράνος ηθοποιός, ο οποίος καταφέρνει να αφήνει στους ρόλους του, την προσωπική του σφραγίδα. Ειδικά στο Ντα ήταν ένας πατέρας που έκοβε την ανάσα και έδωσε πραγματικό ρεσιτάλ.

10) Μαρία Πρωτόπαππα. Ξεχώρισε σαν επιβλητική και αποφασισμένη Κλυταιμνήστρα στον άνισο και μέτριο καλοκαιρινό "Αγαμέμνονα" στην Επίδαυρο, ενώ στο "Έμμα" στη Β' Σκηνή του Θεάτρου της Οδού Κεφαλληνίας στο ρόλο της Κολομβιανής ζωγράφου Έμμα Ρέγιες διεισδύει βαθιά στο διαταραγμένο ψυχισμό μιας γυναίκας γεμάτης πληγές και τραύματα με τρόπο μοντέρνο, βελούδινο, χωρίς να καταφύγει σε μελοδραματισμούς και υπερβολές σε μία από τις καλύτερες ερμηνείες της χρονιάς που εκπνέει.

Σίγουρα υπήρξαν κι άλλες ερμηνείες που ξεχώρισαν, ισάξιες αυτών που μνημόνευσα ή ίσως και καλύτερες, αλλά κάθε μικρή λίστα περιλαμβάνει προσωπικές επιλογές.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε οι παραστάσεις του 2019 να μας επιφυλάσσουν τις δικές τους ευχάριστες εκπλήξεις.
